

ΛΌΓΟ

DIE KUNST DES WISSENSCHAFTLICHE DENKEN

DER SAMMLUNG WISSENSCHAFTLICHER ARBEITEN

ZU DEN MATERIALIEN DER INTERNATIONALEN WISSENSCHAFTLICH-PRAKTISCHEN KONFERENZ

TENDENZE ATTUALI DELLA MODERNA RICERCA SCIENTIFICA

5. JUNI 2020 • STUTT GART, DEU

BAND 2

DOI 10.36074/05.06.2020.v2
ISBN 978-3-471-37221-0

EUROPEAN
SCIENTIFIC
PLATFORM

ΛΟΓΟΣ

DER SAMMLUNG WISSENSCHAFTLICHER ARBEITEN

ZU DEN MATERIALIEN DER INTERNATIONALEN
WISSENSCHAFTLICH-PRAKTISCHEN KONFERENZ

**«TENDENZE ATTUALI
DELLA MODERNA RICERCA
SCIENTIFICA»**

5. JUNI 2020

BAND 2

Stuttgart • Deutschland

E
S
P

UDC 001(08)
T 35

<https://doi.org/10.36074/05.06.2020.v2>

Vorsitzender des Organisationskomitees: Holdenblat M.

Verantwortlich für Layout: Kazmina N.

Verantwortlich für Design: Bondarenko I.

T 35 Tendenze attuali della moderna ricerca scientifica: der Sammlung wissenschaftlicher Arbeiten «ΛΟΓΟΣ» zu den Materialien der internationalen wissenschaftlich-praktischen Konferenz (B. 2), 5. Juni, 2020. Stuttgart, Deutschland: Europäische Wissenschaftsplattform.

ISBN 978-3-471-37221-0
DOI 10.36074/05.06.2020.v2

Es werden Thesen von Berichten und Artikeln von Teilnehmern der internationalen wissenschaftlich-praktischen Konferenz «Tendenze attuali della moderna ricerca scientifica», am 5. Juni, 2020 in Stuttgart vorgestellt.

Die Konferenz ist im Katalog internationaler wissenschaftlicher Konferenzen enthalten. genehmigt von ResearchBib und UKRISTEI (Zertifikat № 270 vom 19.03.2020); ist von der Euro Science Certification Group zertifiziert (Zertifikat № 22154 vom 08.05.2020).

Konferenz Tagungsband sind gemäß der Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0) öffentlich verfügbar.

Bibliografische Beschreibungen der Konferenz Tagungsband sind von CrossRef, ORCID, Google Scholar, ResearchGate, OpenAIRE und OUGC werden indiziert.

UDC 001 (08)

ISBN 978-3-471-37221-0

© Team der Konferenzautoren, 2020
© Europäische Wissenschaftsplattform, 2020

INHALT

ABSCHNITT IV. PÄDAGOGISCHE WISSENSCHAFTEN

APPLICATION OF AGILE AND SCRUM IN EDUCATION Zaitseva S.	8
IMPLEMENTATION OF INFORMATION AND COMMUNICATION TECHNOLOGIES IN TRAINING OF FUTURE SPECIALISTS Troshyna S., Bespartochna O.	10
INTERWEAVING FACILITATED AND TRADITIONAL TRAINING AT THE INTENSIVE ENGLISH COURSE AMONG ARMY OFFICERS Babicheva H.	14
MS OFFICE 365 CLOUD REVSICE AS A VIRTUAL COMPONENT OF LEARNING SPACE Ramazanova D.	18
MIND MAPPING TECHNIQUE IN UKRAINIAN AS A FOREIGN LANGUAGE TEACHING Leshchenko T., Zhovnir M.	20
PEDAGOGICAL CONDITIONS OF THE SOCIAL COMPETENCE FORMATION IN PRESCHOOLERS WITH INTELLECTUAL DISABILITIES Kurienkova A.	23
REFLECTIVE CULTURE OF THE FUTURE TEACHER Hurin R.	26
STRUCTURE OF PROFESSIONAL PHYSICAL READYNESS OF AGRICULTURAL SPECIALTY STUDENTS Sakhnenko A.	28
ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТІВ МНОЖИННОГО ВИБОРУ ЯК ЗАСІБ КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ В ФОРМУВАННІ ЛЕКСИЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ВНЗ Гуменюк-Чаус Ю.	30
ГЕНДЕРНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ: НАУКОВИЙ ДИСКУРС Семигіна Т.В., Ярошенко А.А.	32
ГОТОВНІСТЬ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ПСИХОЛОГА ЯК РЕСУРС СТАЛОГО РОЗВИТКУ Бердо Р.С.	34
ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ Гроссу Н.В.	35
ДІЯЛЬНІСТЬ ТЬЮТОРА В СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ Смікал В.О.	37

ДО ПИТАННЯ САМООСВІТНЬОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ВІЙСЬКОВИХ ІНЖЕНЕРІВ Іванченко Є.А.	40
ДОСВІД ЗАСТОСУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЖЕСТОВОЇ МОВИ ЯК ЗАСОБУ НАВЧАННЯ ВЧИТЕЛЯМИ І ВИХОВАТЕЛЯМИ НАВЧАЛЬНО- РЕАБІЛІТАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ «СУЗІР'Я ДОР» Коломоєць А.О.	41
ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ ЗАСОБАМИ ХУДОЖНЬОГО МИСТЕЦТВА Мельніков І.В., Романенко Я.В.	45
З ДОСВІДУ РОБОТИ НАД КОМУНІКАТИВНОЮ ВЗАЄМОДІЄЮ В УЧНІВ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ Кравчишин О.Д.	47
ЗАСТОСУВАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ В ВИКЛАДАННІ ТА ЗАСВОЄННІ ПРАКТИЧНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК У МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ Гуменюк Н.І.	49
ІНТЕРАКТИВНІ МУЛЬТИМЕДІЙНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ Мичка-Левченко Ю.З.	50
ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ: ОЛЕКСАНДРІВСЬКА ШКОЛА-ХУТІР ДЛЯ ГЛУХОНІМИХ (1903–1911) Антонець Н.Б.	53
КОМАНДНА РОБОТА В УМОВАХ ІНКЛЮЗІЇ: ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ Каплієнко А.І.	55
КООПЕРАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ НІМЕЦЬКОМОВНОГО ЧИТАННЯ Шевцова Н.О.	57
МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРАКТИЧНОГО ТРЕНІНГУ Гришина О.С., Лукаш Ю.М.	61
ОРГАНІЗАЦІЯ ТЕСТУВАННЯ ЗАСОБАМИ LMS MOODLE Стечкович О.О.	63
ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО- КОМУНІКАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ Балюк В.О.	66
ОСВІТА ДОРΟΣЛИХ ЯК СКЛАДОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ Штангрет Л.І.	69
ОСВІТНІЙ ДИСКУРС БІЛІНГВАЛЬНОГО НАВЧАННЯ В СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ДЛЯ ОСІБ З ПОРУШЕННЯМИ СЛУХУ Кульбіда С.В.	71

ОСНОВНІ КОМПОНЕНТИ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СУЧАСНОГО ВИКЛАДАЧА ВНЗ М'якота І.В.	73
РЕІНЖИНІРИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ІННОВАЦІЙНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ СИСТЕМИ Докучаєва В.В.	75
ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИВАЛЬНОГО НАВЧАННЯ У СУЧАСНИЙ УРОК МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ Силюга Л.П., Ковалевич І.Т.	79
ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРЕВАГИ LEGO-ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ Рахманіна А.С.	82
ОСОБЛИВОСТІ ВИКОНАННЯ ДИЗАЙН-ПРОЕКТІВ МАЙБУТНІМИ ВЧИТЕЛЯМИ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ Омельчук О.В.	83
ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ САМОСТІЙНОСТІ ВЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА В ПРОЦЕСІ ФОРТЕПІАННОЇ ПІДГОТОВКИ Чень Шицзе	85
ПІДГОТОВКА ТЬЮТОРІВ В УКРАЇНІ Муковоз О.А.	86
ПОНЯТТЯ ВІЙСЬКОВО-ПРОФЕСІЙНА ОРІЄНТАЦІЯ ДОПРИЗОВНОЇ МОЛОДІ ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМА ВІЙСЬКОВО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЮНАКІВ Єргідзей К.В.	87
ПРОБЛЕМА НЕПЕРЕРВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В УНІВЕРСИТЕТІ Педенко К.А., Каніболоцька О.А.	89
ПРОБЛЕМА РОЗВИТКУ ФІЗИЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ НА ЗАНЯТТЯХ ХОРЕОГРАФІЇ: КЛАСИФІКАЦІЯ ВПРАВ ПАРТЕРНОЇ ГІМНАСТИКИ Городецька О.Г.	90
ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ЕТИЧНИХ ЗАСАД МОВНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ В УМОВАХ СУЧАСНОГО РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТИ Толочко С.В., Хомич В.І.	93
РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ СЛУХУ В ПРЕДМЕТНО- ПРАКТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ Губар С.Ю.	99
РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ Федорович З.Я., Драчук М.І.	100
СПЕЦИФІКА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ТРЕНЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗІ СПОРТИВНОЇ ГІМНАСТИКИ Мотуз К.М.	102

ТЮТОРСТВО В УНІВЕРСИТЕТАХ АНГЛІЇ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД Багрій Т.В.	104
ТЮТОРСТВО ЯК УНІВЕРСАЛЬНА ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ Кравченко І.М.	106
ФОРМИ ТА ЗМІСТ РОЗВИТКУ ДОДАТКОВОЇ ОСВІТИ ДОРΟΣЛИХ У СВІТІ Дудко Н.В.	108
ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В УЧНІВ З КОМБІНОВАНИМИ ПОРУШЕННЯМИ РОЗВИТКУ Щуцька О.І.	111
ФОРМУВАННЯ ІКТ-КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ ФІЗИКИ: МЕТАПРЕДМЕТНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ Шапка Г.В.	113
ФУНКЦІЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ АРТ-ТЕРАПІЇ Яковишина Т.В.	115

ABSCHNITT V. BIOLOGISCHE WISSENSCHAFTEN

COMPARATIVE ASSESSMENT OF ANTIBACTERIAL AND ANTIFUNGAL ACTIVITY OF HAND SANITIZERS PRODUCED BEFORE AND DURING COVID-19 PANDEMIC Lekhniuk N.	118
SALICYLIC ACID AND ITS ROLE IN THE REGULATION OF OXIDATIVE PROCESSES ASSOCIATED WITH PLANT DEFENSE MECHANISMS Iksat N.	120
THE CENTRAL ASIAN CABBAGE BUGS Gandjaeva L., Ismayilova I., Saidova S.	122
VERWENDUNG VON PARAMECIUM CAUDATUM BEI BIOTESTING Strilets O., Strelnikov L.	123
ИЗУЧЕНИЕ АКТИВНЫХ ШТАММОВ ДРОЖЖЕЙ ПОЛУЧЕННЫХ ИЗ ПЛОДОВО-ЯГОДНЫХ КУЛЬТУР ДЛЯ ФЕРМЕНТАТИРОВАННЫХ НАПИТКОВ ИЗ РАСТИТЕЛЬНОГО СЫРЬЯ Латиф А.С., Алтекей А.Б.	125
ДІАГНОСТУВАННЯ ТОЧНОСТІ РЕАГУВАННЯ НА РУХОМИЙ ОБ'ЄКТ У СЕНСОРНОДЕПРИВОВАНИХ Стамат О.Є., Спринь О.Б.	127

ABSCHNITT VI. PHARMAZEUTISCHE WISSENSCHAFTEN

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРОЦЕСУ ФІЛЬТРАЦІЙНОЇ ЕКСТРАКЦІЇ ПРИ ОТРИМАННІ СУМАРНОГО ВОДНОГО ЕКСТРАКТУ Гладух Є.В., Бондаренко А.С.	129
---	-----

ABSCHNITT VII. PSYCHOLOGIE UND SOZIOLOGIE

ASPECTS OF INDICES DETERMINATION OF THE CHILDREN'S PSYCHOLOGICAL READINESS TO THE SCHOOL EDUCATION Malynovych L.	132
CHRONOBIOLOGY RELATIONS TO TYPOLOGIES STUDY Tkachenko E., Sokolenko V.	138
АДАПТИВНА СОЦІАЛІЗАЦІЯ СІМЕЙ, ЯКІ ВИХОВУЮТЬ ДІТЕЙ З АУТИЗМОМ Столярник О.Ю., Семигіна Т.В.	140
ДОСЛІДЖЕННЯ РЕФЛЕКСИВНОСТІ ПСИХОЛОГІВ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ Немаш Л.І., Комар Т.О.	143
ОСНОВНІ ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ НАДІЙНОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ФАХІВЦЯ МОРСЬКОГО ТРАНСПОРТУ Сорока О.	146
САМОМОТИВАЦІЯ ЯК ОСНОВА САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ТА САМОРОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ П'янківська Л.В.	148

Додатковими, але відносно стабільними вимогами є комунікабельність, почуття гумору, артистичність, веселий характер, гарний смак тощо. Ці якості не менш важливі, ніж головні, їх наявність у педагога робить його професійно й особистісно багатшим. Сукупність головних та додаткових педагогічних якостей і є індивідуальністю педагога, що визначає унікальну самотність особистості [3].

Таким чином професійно-педагогічну компетентність викладача ВНЗ подаємо як якісну, інтегративну, професійно-особистісну характеристику фахівця в сукупності з педагогічними, правовими, етичними, соціально-психологічними, методологічними, культурологічними знаннями, уміннями і навичками.

Список використаних джерел:

- [1] Кузьмина, Н.В.(1990) Профессионализм личности преподавателя и мастера производственного обучения. Москва: Высшая школа.
 [2] Сорокопуд, Ю.В.(2011) Педагогика высшей школы. Ростов-на-Дону: Феникс.
 [3] Якса, Н.В.(2007) Основы педагогических знаний. Київ: Знання.

DOI 10.36074/05.06.2020.v2.29

РЕІНЖІНІРИНГ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ІННОВАЦІЙНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ СИСТЕМИ

Докучаєва Вікторія Вікторівна

доктор педагогічних наук, професор

ДЗ „Луганський національний університет імені Тараса Шевченка”

УКРАЇНА

Звертаючись до **актуальності** проблеми, порушеної назвою статті, зазначимо, що реінжиніринг як процес (явище) відразу ж виявляє свою вторинність – стосовно процесу (явища), позначуваного поняттям „інжиніринг”. У визначенні останнього ми виходимо з його широкого розуміння – як сукупності інтелектуальних видів діяльності, що мають на меті отримання максимальних результатів від запровадження різних проєктів, на основі раціонального та ефективного використання ресурсів, оптимального добору методів організації та управління ними, з урахуванням сучасних досягнень науки й техніки [1].

На відміну від інжинірингу (проєктування), процедура реінжинірингу, у загальному сенсі, має на меті покращення деяких характеристик існуючої системи, виведення її на більш якісний функціональний рівень, й, за можливості, – на рівень розвитку. Оскільки в розкритті феномена інжинірингу ми базуємося на концепції проєктування інноваційних педагогічних систем [2], вважаємо за доцільне застосувати вищезгадане концептуальне підґрунтя для аналізу такого конструкту, як „реінжиніринг”, що також є міждисциплінарно зорієнтованим.

У концепції проєктування інноваційних педагогічних систем ми зазначаємо на необхідності виокремлення *стадій* життєвого циклу систем цього класу – передпроєктувальної, проєктувальної й постпроєктувальної.

Під *передпроєктувальною* стадією ми розуміємо сукупність обставин (передумов), що привели до такого синергетичного ефекту, як формування

соціального запиту щодо створення нового об'єкта в освітньому просторі, а саме – інноваційної педагогічної системи.

Проектувальна стадія життєвого циклу охоплює *процес створення інноваційної педагогічної системи*.

Постпроектувальна стадія системи передбачає організацію і здійснення управлінського впливу на неї, починаючи вже з моменту „матеріалізації” її проектної моделі.

Керування новоствореною системою, з огляду на структуру педагогічної інноватики, подається як *праксеологічний аспект* інноваційного процесу, що безпосередньо не стосується предмета нашого дослідження, але віднесений до напрямів реалізації й розвитку вищезгаданої концепції.

Утім, можливості керування інноваційною системою нами проаналізовано в межах розкриття питання *прогнозування розвитку систем цього класу*. З огляду на те, що прогнозування розвитку відбувається на постпроектувальній стадії життєвого циклу інноваційної педагогічної системи, актуалізується процедура *перепроєктування* – тобто *реінжинірингу*. З'ясування сутності реінжинірингу й обґрунтування на цій підставі доцільності його використання задля оптимізації процесу управління розвитком інноваційної педагогічної системи і є **метою** нашої статті.

Якщо виходити із загального розуміння реінжинірингу, основне призначення якого полягає в *реорганізації виробництва*, то варто зазначити, що *виробництво* може розглядатися водночас і як *процес*, і як *система*. З огляду на це, більшість дослідників убачають необхідність використання таких методологічних підходів до їх вивчення, як *процесний, функціональний та структурний*.

Разом із тим, виходячи з визначення *проектування*, задекларованого концепцією інноваційних педагогічних систем, що подає його як *складний ієрархізований, розгорнутий у часі процес*, ми вважаємо, що у вивченні феномена реінжинірингу доцільним є застосування таких сполучених підходів, як системно-синергетичний та структурно-функціональний, що є комплементарними відносно один одного та органічно поширюються на обидва досліджуваних об'єкта – *процес* проектування (перепроєктування, управління) та *продукт* проектування – інноваційну педагогічну систему.

Таким чином, і *система* (організація, підприємство), і процес (виробництво, діяльність за призначенням) однаковою мірою припускають *перепроєктування* (реорганізацію) – стосовно їх *структури й функцій*. Утім, деякі дослідники суттєві переваги реінжинірингу пов'язують саме з можливістю абстрагуватися від структури організації на користь функцій, що вона виконує [3]; [4].

Аналіз дефініцій реінжинірингу дозволяє виокремити з-поміж них ті визначення, що якнайбільше відповідають меті оптимізації керування процесом розвитку інноваційної педагогічної системи. Зокрема, М. Хаммер і Дж. Чампі розглядають реінжиніринг як функціональне переосмислення й радикальне перепроєктування виробничих процесів задля досягнення швидких, стрибкоподібних покращень основних сучасних показників діяльності компанії (якість, вартість, сервіс, темпи) [5]. Н

М. Зайцев подає реінжиніринг як діяльність щодо вдосконалення й перебудови діючих технічних і технологічних рішень на виробничих об'єктах [6]. Б. Жалило визначає реінжиніринг як спосіб поліпшення, оптимізації процесів, кінцевий результат яких, у підсумку, є більш швидким, більш ефективним

(продуктивним), або ж – як економічний спосіб виробництва якоегось продукту (послуги) [7].

Розгляд наявних у інформаційних джерелах технологічних, алгоритмізованих схем реінжинірингу, з огляду їх відповідності вищезначеній меті, показує, що запропоновані авторами алгоритми здебільшого орієнтовані на суто галузеве їх використання (економіка, менеджмент, промислове виробництво, інженерія). Крім того, деякі з описових моделей мають певні обмеження. Зокрема, схема „технологічного реінжинірингу” А. Костенко відбиває неповний цикл процесу перепроєктування, хоча й декларується автором як модель методологічного рівня [8].

У цілому, ми поділяємо позицію, прийняту в теорії інноваційного менеджменту, стосовно умовного поділу реінжинірингу бізнес-процесів на п'ять етапів: I – передпланова підготовка компанії, визначення її готовності до змін; II – стратегічне планування: постановка цілей реінжинірингу, визначення об'єктів перепроєктування та інновацій; III – перепроєктування процесів: моделювання, інформаційне забезпечення, розробка моделі зовнішнього оцінювання ефективності виробництва, прогнозування результату; IV – етап конверсії (перехідний): оцінювання ризиків, формальне планування процесу реалізації; V – упровадження нового проєкту бізнес-процесу [9].

Також, на думку авторів, процес реінжинірингу може бути поданий через стадії, а саме:

Стадія 1 – формування ідеального образу організації (розробка параметрів та вимог).

Стадія 2 – стратегування розвитку (визначення мети й завдань, способів реалізації).

Стадія 3 – констатувальне моделювання (модель діючого виробництва, документування, оцінка ефективності).

Стадія 4 – перепроєктування виробничого процесу (вибір технологій і способів перепроєктування).

Стадія 5 – функціональне оновлення організації (перегляд функцій, підготовка й перепідготовка фахівців).

Стадія 6 – інформаційно-програмне забезпечення процесу реінжинірингу.

Стадія 7 – тестування нової моделі організації.

Стадія 8 – упровадження оновленого виробництва.

Отже, є очевидним, що й пропонує нами технологія проєктування інноваційних педагогічних систем, і наведені схеми реінжинірингу подають обидва процеси як *перетворення ідеального образу на реальний*, ключовим моментом якого є *етап формування стратегії* (стратегічного планування, стратегування, прогнозування). Тому, як доречний, розглядаємо такий алгоритм *стратегування* (А. Кухарська), який відповідає логіці проєктування (тобто, містить його принципові ланки), а отже, є цілком придатним для використання в галузі освітнього інжинірингу й управління освітою, та який передбачає такі кроки: 1) концептування; 2) прогнозування; 3) сценування; 4) моделювання; 5) планування; 6) проєктування; 7) програмування; 8) реалізація; 9) контролінг [10].

Отже, виходячи з наведених вище структурних схем реінжинірингу й алгоритму стратегування (що ми його подаємо стосовно проєктування як „процес у процесі”), можемо припустити, що розроблена нами *технологія проєктування інноваційних педагогічних систем є прийнятною*, у цілому, як *схема реінжинірингу в освітньому просторі*, – за умови розгалуження, ієрархізації й декомпозиції етапу стратегування.

У свою чергу, підлягатиме декомпозиції й такий ключовий складник (підетап) стратегування, як *сценування*, що, фактично, подається як розгляд різних *сценарних моделей* розвитку системи й *вибір* однієї з них *для реалізації*. Підґрунтям для вибору певної сценарної моделі є загальна ознака приналежності до однієї з двох теоретично можливих моделей – *дискретної й континуальної*. Варіювання й апробація різних сценарних моделей у межах цього діапазону й становить сенс *стратегування* – як *нової підструктури* технології проектування інноваційних педагогічних систем, яка забезпечує останню функціями реінжинірингу.

Отже, викладене вище уможливорює такий *висновок*. Проектування як надійний спосіб досягнення позитивних змін у освітньому просторі через його *продукт* – *інноваційну педагогічну систему*, зберігає свою актуальність і після впровадження проекту в життя. У цьому випадку ми говоримо про процес *перепроєктування, або реінжинірингу*.

На відміну від проєктувальної стадії, коли *об'єктом* дослідження стає *майбутня система*, у постпроєктувальній стадії *цим об'єктом є процес розвитку й організація доцільного впливу* на цей процес. Інструментом організації постає реінжиніринг.

Процедура реінжинірингу, що екстраполюється з техніко-економічної галузі в освітню, потребує адаптації під запити інноваційного освітнього простору. Ефективним адаптивним засобом постає технологія проектування інноваційних педагогічних систем – за умови, якщо її привести у відповідність до конкретної мети й завдань реінжинірингу.

У нашому випадку це уможливується за рахунок оптимізації (удосконалення, реконструкції, оновлення) певних структурних ланок зазначеної технології, наприклад – розширення й декомпозиції етапу стратегування, що, загалом, і становить сутність і зміст реінжинірингу як інструменту управління розвитком інноваційної педагогічної системи.

Список використаних джерел:

- [1] Инжиниринг – это проектирование. Вилучено із: <http://npirf.ru/inzhiniring-eto-proektirovanie/>.
- [2] Докучаєва, В. В. (2007). Теоретико-методологічні засади проектування інноваційних педагогічних систем (дис. ... доктора пед. наук). Луганськ, Україна.
- [3] Бурма, К. С. & Кубанков, А. Н. (2012). Инновационная природа реинжиниринга. *Транспортное дело России*, (6-2), 152 – 154. Вилучено із <https://cyberleninka.ru/article/n/innovatsionnaya-priroda-reinzhiniringa>.
- [4] Ахтырченко, К. В. & Сорокваша, Т. П. (2003). Методы и технологии реинжиниринга. *Труды Института системного программирования*, (4), 116 – 128.
- [5] Хаммер, М. & Чампи, Дж. (1997). *Реинжиниринг корпорации: манифест революции в бизнесе* (пер. с англ.). Санкт-Петербург: Издательство С. Петербургского университета.
- [6] Зайцев, Н. Л. (2007). *Краткий словарь экономиста*. Москва: ИНФРА-М.
- [7] Жалило, Б. Бизнес-тренинг „Прорыв в продажах”. Вилучено із: <http://zhalilo.livejournal.com/11736.html>.
- [8] Костенко, А. (2012). Теоретические аспекты проведения технологического реинжиниринга на промышленных предприятиях. *Энергосбережение. Энергетика*, (12), 12 – 17.
- [9] Абрамешин, А. Е., Воронина, Т. П., Молчанова, О. П., Тихонова, Е. А. & Шленов Ю. В. (2001). *Инновационный менеджмент*. О. П. Молчанова (ред.). Москва: Вита-Пресс.
- [10] Кухарская, Н. А. (2012). Идеология стратегирования социально-экономического развития региона. *Економічні інновації*, 243 – 256.